

Establishing Boundaries of Orthodoxy in the Modern Era Reform on Both Sides of the Ocean

I. Early Reform Leaders

Moses Mendelson, *Jerusalem*

90

JERUSALEM

Christians understand this term. The Israelites possess a divine legislation—laws, commandments, ordinances, rules of life, instruction in the will of God as to how they should conduct themselves in order to attain temporal and eternal felicity. Propositions and prescriptions of this kind were revealed to them by Moses in a miraculous and supernatural manner, but no doctrinal opinions, no saving truths, no universal propositions of reason. These the Eternal reveals to us and to all other men, at all times, through nature and thing, but never through word and script.

One calls eternal truths those propositions which are not subject to time and remain the same in all eternity. They are either necessary, in themselves immutable, or contingent; that is, their permanence is based either on their essence—they are true in this and no other way because they are conceivable in this and no other way—or on their reality: they are universally true, they exist in this and no other way because they became real in this and no other way; because of all the possible [truths] of their kind they are the best, in this and no other way. In other words, necessary

Israel Jacobson

ED"H Intro II

וזאת לדעת, כי המכתבים הללו נרפסו לכבוד דק"ב' ורורתו ולא חזו לקנטר או להכעיס שום איש מישראל, גם לכבוד קהלתנו קהלת יעקב, להודיע כי מעט המה אשר נכשלו במשנת ובשגיאות כת החדשה, ולא הגיעו לאחד ממאה, אבל כל העדה קדושים, ורובם יראים ושלמים, ומחויקים בהורת ה' שבכתב ושבע"פ ומדקדקים בדקדוקי סופרים, כאשר היו תל מיום הוסדה, ורק מעושי דמעושי הנכשלים על ידי איוה מסיתים ומדיחים, גם ורים כאו השחיתו את נחלת ה'. ה' הטוב יכפר בעדם, וישים שלום בעדתינו לעבדו שכם אחד.

ED"H p. 1

מה אומר! מה אדבר! קטנו אחינו! נבוא ונחפול ונבקש מאת אלהים על זמח, הוא יתן בלב אנשים האלה, לעזוב את הדרך אשר הסה הולכים בה עתה, ויעלו במסילה השולה בירת אל, ישובו ויוברו, ויחזיקו טהג אבותיהם, מנהגן של ישראל תורה היא, והיה זה שלום על ישראל, וה' יגזור פרוצות כרטו, כרם חסד בית ישראל, וכא לציון גואל.

ועל אורוח פסק דין שכתב מעלתו נר"ו, יפה דנתם, לאסור לנגן בכלי שיר בשכר, אפילו ע"י נולה ב"ע, וכן שלא לשנות ה"ו מסמכע שבכש הכו"ל, בכל עניני החפלה, ויחויב כל אשר בשם ישראל יכנה, להחפלה כאשר סדרו לנו הראשונים נ"ג ע"ה, והמסנה יוד על החחחונה, והמסיר אונן מסטוע תורה, גם חפלתו תועבה, גם אין נכון ואסור להחפלה כלשוו אחר, רק כלשוו החדש.

Language

ED"H p. 27 – Rabbi Akiva Eger

ברוכים אהם לה', כי הישבחם לעשות לאנור חיל, וכרוא קרו בחיל, לאסור להחפלה סחור סידור הנרפס בשינוי נוסחאות, ודרך כלל שלא לשנות שום נוסחא מנוסחאות המסורות וקבועות לנו מאבותינו דור דור עד משה רבינו ע"ה, עין מג"א ריש סימן פ"ח. ואף שלא להחפלה בקבוע בציבור בלשון אחר כי אם בלשון הקודש, ואף שהרין שהחפלה בכל לשון, וזה באקראי בעל"טא, אבל לקבוע בן כבית הכנסת הקבועים לציבור, הם מלתוביר, ותלילה היליר מלעשור כן, ואחרי שאנשי כנסת הגדולה חקנו החפלה בלשון הקודש צח ונקי, מי יודע עד היכן כוונתם טגיע בכל חיבת וחיבת בנגלה ובנסתר. ואם קצתם אינם מבינים לשון הקודש ולא הרגילו בניהם בה, וזה בעצמו רע וטר סאור, לבנות לשוננו הסתור והיפה, לתשליך אותה אחר גיוס, אשר לא ילמדו אורח

לבניהם, וחרפה היא לנו בין העמים, כי כל אומה ואומה כדברת בלשון עפה ואוהבר לשונר, ואנחנו נעוב לשוננו הקודש? מלמדים בניהם לשון צרפה, לאטיין ורופה, ועובים לשון הקודש, אהה! וכי זה הכנסתם וכינתם לעיני העמים?

Eile Divrei Habrit – Hamburg 1819

www.hebrewbo
אלה
דברי הברית

לעקב לחק לישראל בריח עולם, אחת דבר אלהים ולא יסיר דתו לעולמים; עפי התורה, וקצק דין אשר יצא מפי בית דין צדק דק"ק המבורג ילא. תעל ידום החויקי רבאונים הגדולים אשר במדינת אשכנז, פולין, צרפת ואישעליען, ומדינת כעשען, סעהרען ואונגארן. כולם כמחר ענים ואוסרים, בניירת עירין פחנסט, ובמאטר קרישין שאלתא, להפר דת הדרשה, (אשר ברו מלכם איזו יחידים הרויסים שאינם בני תורה) ליסר מנהגים שלא להטעה וישראל. על כן קטו חנאונים חסידים וקדושים רבנים המפורסטים, לחקות יחד במקום נאטן בקעת סעאו וגרור גדר, לאסור איסר על שלשה פעמים אשר חסמו בנפשותם, ואלו הן:

- א) אסור לשנות סדר החפלה הנהוגה בישראל, מן ברכות השחר עד אחר עלינו לשבח, ומכ"ש שאין לגרוע ממנה;
- ב) אסור להחפלה סדר החפלה הלו בלשון אחר חוץ מלשון הקודש, וכל חפלה הנרפסת שלא כתקנתה ושלא כמנהגינו היא פסולה ואסור להחפלה מחובה.
- ג) אסור לנגן בכהב בשום כלי שיר בשבת וכיום אפי ע"י אינו ישראל.

אשרי אדם שומע לנורה חכמים בית דין צדק, ולדברי הנאונים חסידים וקדושים, ואל יפוש עצמו סן הציבור, למען ילך בדרך טובים. וזוטר נפשו ירחק שלא לעבור חלו על דבריהם, כמאטר חבול היו חזי בנחלתן כ"ו. וסי האיש תירא ה', ולא ירא מרובי ארבעים חסידו וקדושי עליון רחחחחח בספר הזה, ולא יתום על גפשו ונפשותו ביה?

בפקודת בית דין צדק דק"ק המבורג.

נרפס באלטונא בשנת ת"ק ע"ט.

על ידי האדום המשותפים במר שמואל יהודה בון סג"ל, קאנגליטע פרווילענרטע בודררקהעי.

Intent

ED"H- p. 33 – Rav Moshe Sofer

דברי חז"ל, ולא עור אלא שלפי דברי בעה"ט און בעטור יש ובעטור כ"ד סבואר כשאנים רולכים לביח הכנסת אינם מחפלים כלל, ואינם יודעים להחפלה, אם כן אם יחיר להם שלא ללבו לבירת הכנסת כל ימות החול לא יחפלו כלל ולא יניחו חפלין גם כן. וטן החיטא שכל כוונתם של אלו להמציא חן בעיני חסידים וחשירים, והנה כחוכ בספר אוריחא דמשה: וראו כל עמי הארץ

וטענה אינם הטענה הזאת אישי ה' ונחלתו, הרבנים הטובחים בית דין הצדק והיפה! אחם הראשונים לדבר על לב אחינו בני ישראל ולקרוא אליהם לשלום, גם אנחנו קוראים להם בקריאה של חבה, מה צמחם באבותיכם על כי חרקהו טעליהם וטנהגיהם ונוסחאות הפלחם? מה בצע לעשות פירוד וחילוק לבנות בישראל? וכרו נא ופקדו הפארה סקהלחכם הנאמנה, קר' סלאה כל טוב וחסרת ה', לא היתה קריה אשר שננה טמנה, ועמה חתיה להרפת ח'ו, מה יאסרו הכריות בראורכ כי אבותיכם ואבות אבותיכם לקלון בעיניכם, חתח אשר היו נחסדים כוננם, חשובים ונכבדים בחצרות הלך ושרים, וכרוים פחאום יקומו נינם ונכרם ויאטרו אך שקר נחלו אבותינו הנכל ואין כם טועל היחבן דרכים בזה? על זה נאטר עין חלענ לאב נו', השכחתם ולא נכרם חורח טשר עבר ה" שאל אכיר ויגדך", והחכם שבמלכים אמר נצור בני סעות אכין נו'.

שו"ת חתם סופר חלק א (אורח חיים) סימן כח

אע"פ לפי ערך הבנין של עכשיו יהיה האמצע להלאה מהאמצע שהיה בבהכ"נ הישנה מ"מ אותה בהכ"נ זכה להיות בימה שלה באמצעה כמו קרש שזכה בדרום וכו', והכלל החדש אסור מן התורה בכל מקום ופר"מ מקומו מזכר לו לטובה למחות בחזקת יד להעמיד הדביר על מכונו וגם כל העם הזה על מקומו יבוא בשלום,

Ban Them?

שו"ת חתם סופר חלק ו - ליקוטים סימן פט

ואלו הי' דינים מסור בידינו הי' דעתי להפרישם מעל גבולינו לא יותן נ"ל להלכה ולא למעשה מבלי רשות והורמא דמלכא יר"ה וזולת זה יהי' דברי בטילים וכלא חשיבי

THE GAON

37

typical modesty, asked for time to consider it, the reformers appointed President Zerboni, the highest authority in the Grand Duchy of Posen, against the appointment of the said candidate. In their petition, R. Akiva was portrayed as a fanatic, who was incapable of teaching true religion and morals, who went obstinately against the spirit of the times in order to kill among the youth all feeling for culture and enlightenment. The appointment of 'Herr Eger' as rabbi, they wrote, would have dire consequences for all the Jewish communities in the Grand Duchy of Posen. Thereupon the authorities ordered the elders of the community to cease all negotiations with the said Herr Eger appertaining to the rabbinate. The elders, in their reply, protested at this interference in their rights and duties and demolished all the objections of the reformers to the appointment. Finally, a statement was issued by the authorities that the appointment of Herr Eger must be with the agreement of the majority of the electing elders and in a manner that would give the minority no reasonable grounds for objection.

The Gaon of Posen: A Portrait of Rabi Akiva Guens-Eger

minority opposition agreed to the appointment of R. Akiva Eger on certain conditions which, in their own words, would prevent R. Akiva from opposing their aims effectively. Among these conditions, which were kept in the city archives, was one that limited the number of pupils in the Rav's Yeshiva, who would receive support from the community, to no more than six.

Another was the absurd restriction that the Rav was never to preach anything touching on the honour of any member, but was to preach only general morals. Nevertheless, the conditions were signed by representatives of both parties and

אבותיהן בידיהם והם כתינוק שנשבה לבין עובדי כבבים כמבאר סי' ש"פ (וכ"כ ודרבנן והרי מחלל שבת נחשב כמומר בלבד מפני שהכופר בשבת כופר בבריאה ובבורא וזה מודה ע"י תפילה וקידוש ומה גם בבניהם אשר קמו תחתיהן אשר לא ידעו ולא שמעו דיני שבת שדומין ממש לצדוקין דלא נחשבו כמומרים אעפ"י שמחליין שבת מפני שמעשה אבותיהן בידיהם והם כתינוק שנשבה לבין עובדי כבבים כמבאר סי' ש"פ (וכ"כ

שו"ת בנין ציון החדשות סימן כג

והנה עד כה דברנו מעיקר הדין איך לדון מחלל שבת בפרהסיא אבל לפושעי ישראל שבזמנינו לא ידענא מה אדון בהם אחר שבעו"ה פשתה הבהרת לרוב עד שברובם חלול שבת נעשה כהיתר אם לא יש להם דין אומר מותר שרק קרוב למזיד הוא ויש בהם

http://en.wikipedia.org/wiki/Pittsburgh_Platform

This founding document of what has come to be called "Classical Reform" ideology was the culmination of a meeting of Reform rabbis from November 16–19, 1885 at the Concordia Club in Pittsburgh, Pennsylvania. It explicitly calls for a rejection of those laws which have a ritual, rather than moral, basis. An example of a ritual rejected by the Pittsburgh Platform is *kashrut*, or the observance of

Jewish dietary laws. These ritual laws were seen as detracting from Jewish life in the modern era by placing undue emphasis on ritual, rather than ethical considerations.

The platform affirms God's existence, and recognized a universal desire in all religions to experience "the indwelling of God in man." In this vein, the Pittsburgh Platform also calls for a recognition of the inherent worth of Christianity and Islam, although it still holds that Judaism was the "highest conception of the God-idea."

Instead of a nation, the Pittsburgh Platform envisions Jews as a religious community within a nation. For this reason, there was an explicit rejection of Zionism, which was viewed as unnecessary because American Jews were at home in America. The platform seems to acknowledge the concept of Jewish chosenness accepting in the Bible "the consecration of the Jewish people to its mission as the priest of the one God."